

говиятъ родител, т. е. че той е ималъ военно-правителственна дѣлжностъ. И така, ако ние и да би допустиле предположението, че въ жилите на Кирила и Методия е текла славянска кръвъ, то и въ такавъ случаѣ тие не сѫ биле вече славяне, а византийци.“ Разбира са, че ако приѣмеме това заключение за истина, то трѣба да накараме и слѣднцето да изгрѣе отъ западъ и да зайде на востокъ. Сѣки отъ настъ знае, че тоя сѫщи Гилфердингъ нарича Шафарика, Ганка, Добровски и Коллара чехи и славяне, ако тие личности и да сѫ биле австрийски чиновници. Ние сме твърдо увѣрени, че ако нѣкой отъ настъ да би казалъ противното, то би билъ осмѣянъ. И така, ние са сѫглашаваме, че бащата на нашите равноапостолни братия е билъ византийски чиновникъ, че е билъ воспитанъ или образованъ въ грѣцка школа, както и неговите синове, и че е живѣлъ между грѣци, но въ това сѫщо време ни единъ разуменъ човѣкъ не може да допусти, че неговото семейство е било грѣцко и че въ неговите жили е текла грѣцка кръвъ. За да докажеме тая приста и очевидна истина, намъ не трѣбатъ нито исторически памѣтници, нито „буквоѣдски“ изслѣдования, нито археологически свѣдѣния, защото здравиятъ разумъ ни накарва да си сѫставиме слѣдующите двѣ заключения. 1) Ние никога не можеме да повѣрваме, че единъ чистъ грѣкъ ще да са рѣши да отвори очите на своите врагове, т. е. че той ще са грижи за образованието и за развитието на онова племе, което е безпокоило неговото отечество, което е нападало почти ежедневно на неговите братия, което е пролило цѣли византийска кръвъ,